

641**USTAWA**

z dnia 27 października 1995 r.

o zmianie ustawy — Prawo dewizowe.

Art. 1. W ustawie z dnia 2 grudnia 1994 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 136, poz. 703) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w ust. 1 w pkt 1:

— w lit. a) skreśla się wyrazy „oraz ich oddziały i przedstawicielstwa za granicą, z zastrzeżeniem pkt 2 lit. b),”

— w lit. b) na końcu dodaje się wyrazy „z zastrzeżeniem pkt 2 lit. c),”

b) w ust. 1 w pkt 2:

— lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) oddziały i przedstawicielstwa za granicą osób krajowych, o których mowa w pkt 1 lit. a),”

— dotychczasową treść lit. c) oznacza się jako lit. d),

— dodaje się nową lit. c) w brzmieniu:

„c) oddziały i przedstawicielstwa w kraju osób zagranicznych utworzone na podstawie umów międzynarodowych zawartych przez rząd polski,”

c) w ust. 1 po pkt 17 przecinek zastępuje się kropką,

d) w ust. 1 skreśla się pkt 18,

e) skreśla się ust. 2;

2) w art. 5:

a) skreśla się ust. 4,

b) w ust. 5 wyrazy „w ust. 1—4” zastępuje się wyrazami „w ust. 1—3”;

3) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Podmioty gospodarujące, z wyjątkiem osób krajowych, o których mowa w art. 11 ust.1, mogą sprzedawać zagraniczne środki płatnicze jedynie bankom upoważnionym do dokonywania ich skupu.

2. Wykaz banków, o których mowa w ust. 1, ogłasza Prezes Narodowego Banku Polskiego w drodze obwieszczeń zamieszczanych w Dzienniku Urzędowym Prezesa Narodowego Banku Polskiego.”;

4) w art. 7 w ust. 1 wyrazy „pochodzące z odprzedaży” zastępuje się wyrazami „pochodzące ze sprzedaży”;

5) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Banki, o których mowa w art. 6 ust. 1, mogą sprzedawać zagraniczne środki płatnicze na cele określone w ustawie lub w zezwoleniu dewizowym.”;

6) w art. 9:

a) w ust. 1:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) udzielanie przez osoby krajowe osobom zagranicznym kredytów i pożyczek w wartościach dewizowych, a także zaciąganie przez osoby krajowe takich kredytów i pożyczek od osób zagranicznych, w tym związanych z emisją i obrotem papierami wartościowymi o charakterze dłużnym,”

— w pkt 4 skreśla się wyrazy „a także poręczeń i gwarancji spłaty kredytów handlowych,”

— pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ustalanie oraz dokonywanie w kraju — z wyjątkiem obrotu z zagranicą towarami, usługami i prawami na dobrach niematerialnych — płatności w wartościach dewizowych za nabywane towary i nieruchomości, prawa na dobrach niematerialnych lub świadczone usługi oraz pracę,”

b) w ust. 3 po wyrazach „Minister Finansów” dodaje się wyrazy „w porozumieniu z Prezesem Narodowego Banku Polskiego”;

7) w art. 11:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby krajowe mogą uzyskać zezwolenie oraz prowadzić działalność, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem niekaralności za przestępstwo skarbowe, przeciwko mieniu lub inne przestępstwo popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Czynności określone w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, mogą być dokonywa-

ne tylko przez osoby posiadające fachowe przygotowanie.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą sprzedawać i kupować waluty obce oraz złoto dewizowe i platynę dewizową osobom i od osób fizycznych krajowych i zagranicznych, a także zawierać transakcje kupna-sprzedaży tych wartości dewizowych z bankami upoważnionymi do ich dokonywania.”,

d) w ust. 7 w pkt 2 wyrazy „ust. 2” zastępuje się wyrazami „ust. 2a”;

8) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Prezes Narodowego Banku Polskiego w porozumieniu z Ministrem Finansów, w drodze zarządzenia, może określić maksymalne granice, w jakich kursy, o których mowa w art. 13 ust. 1, mogą odchylić się od kursu złotego ustalonego w stosunku do koszyka walut wymienialnych (kursu centralnego).”;

9) w art. 22:

a) w ust. 1 na końcu skreśla się kropkę i dodaje wyrazy „oraz na podstawie odrębnych przepisów.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organy kontroli skarbowej wykonujące kontrolę dewizową są uprawnione, na podstawie upoważnienia wydanego przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, do żądania informacji o mieniu podlegającym zgłoszeniu zgodnie z art. 15 ust. 1 i 2 oraz o obrotach i stanach środków na rachunkach bankowych w walutach obcych i rachunkach zagranicznych wolnych, z wyjątkiem rachunków oszczędnościowych.”,

c) skreśla się ust. 4.

Art. 2. W ustawie karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 22, poz. 103, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1990 r. Nr 14, poz. 84 i Nr 86, poz. 503, z 1991 r. Nr 100, poz. 442 i Nr 107, poz. 458, z 1992 r. Nr 21, poz. 85 i Nr 68, poz. 341 oraz z 1994 r. Nr 43, poz. 160, Nr 126, poz. 615 i Nr 136, poz. 703) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Art. 50. Kto wbrew przepisom ustawy sprzedaje zagraniczne środki płatnicze innej osobie niż bank upoważniony do dokonywania ich skupu — podlega karze grzywny do 25 000 złotych.”;

2) w art. 60 skreśla się § 2;

3) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. Kto będąc w banku odpowiedzialnym za sprzedaż zagranicznych środków płatni-

czych na cele określone w ustawie lub w zezwoleniu dewizowym sprzedaje te środki na inne cele — podlega karze grzywny do 25 000 złotych.”

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*